

hề đòi đi ngủ sớm. Song nàng đã liếc tình, miệng cười chum chím.

Trong máy điện thoại, Bônkốp nói :

— Tôi cố xin về thật sớm. Chậm lắm là 45 phút đến một giờ nữa. Tuy nhiên, tôi cũng có thể về sớm hơn. Có lấy rượu ra rót mời ông Kevin uống.

Velana gác máy vào giá, ồm ồm :

— Ông có nghe đồng chí Bônkốp mời ông uống rượu không ? Phải là thượng khách mới được trọng đãi như vậy. Bônkốp biết đâu rằng ông quá hôn... Dám ôm hôn cả vị hôn thê của đồng chí giám đốc...

— Ồ, cô đã từ hôn, rồi kia mà...

— Phải. Tôi đã từ hôn, nhưng đó không phải là lý do để ông có quyền đụng đến tôi. Bônkốp là người đàn ông ghen nhất đời. Nếu biết ông hôn tôi Bônkốp sẽ không ký kết ước với ông nữa.

— Thì thôi.

— Ông đừng vội tưởng bở. Bônkốp đã lớn tuổi song rất giỏi võ. Ông sẽ bị Bônkốp hạ đo ván trong nháy mắt. Đó là chưa nói đến trường hợp đấu súng.

— Tôi hẳn không đến nỗi xoàng.

— Nhưng ông làm gì có súng mà hẳn xoàng hay không xoàng. Bônkốp luôn luôn đeo súng trong mình. Ông có hai tay không, trừ phi là vô địch

quyền thuật hoặc thân thể được che bằng tôn sắt dày mới hy vọng thoát chết.

— Được chết bên cô là ước nguyện của bọn đàn ông chúng tôi.

— Lại nói bây nữa rồi. Ông Kevin ơi, ông nên về khách sạn đi. Vì nếu ông ở lại đây, ông sẽ uống rượu, rồi ông sẽ tiếp tục hôn với tôi, nữa chừng Bônkốp về thì mất mạng...

— Cám ơn cô.

— Ông không nghe lời thì thôi, tôi không khuyên can ông nữa. Bây giờ tôi pha rượu cho ông. Ông uống rượu gì nào ? Vốt-ka nhé ?

— Tôi đã bảo là cô cho uống gì cũng được mà...

— Giả sử tôi bỏ thuốc mê vào thì sao ?

— Càng tốt.

— Ông liều thật. Tôi chưa hề gặp người đàn ông nào liều như ông. Ông yên tâm, tôi sẽ không bỏ thuốc mê cho ông đâu. Ông chịu khó đợi một phút. Ông sẽ được thưởng thức một cốc-tay đặc biệt gọi là Balalaika. Ông đã dùng Balalaika lần nào chưa ?

— Chưa.

Văn Bình nói dối. Đối với kẻ thần tử như chàng thì trên trái đất chật hẹp này có thứ rượu nào mà chàng chưa biết. Vốt-ka là rượu ít được dùng để pha cốc-tay — quanh đi quẩn lại chỉ độ 20 cách pha — nên Văn Bình phải biết tới Balalaika. Đó là

một loại cốc-tay ngọt, vodka trộn với nước chanh vắt, rượu mùi Cointreau của Pháp, và uống với vài lát vỏ cam trong ly. Vodka vốn nặng, người ta pha với rượu mùi để dễ uống và dễ say. Đàn ông tay mơ hoặc đàn bà yếu tim mà uống Balalaika thì cơ thể sẽ nổi nóng hừng hực... Tuy nhiên cốc-tay với vodka còn một vài thứ dễ say hơn nữa. Một thứ thường được vương tôn công tử quốc tế mời đàn bà đẹp uống để dễ bề lợi dụng mang cái tên đầy ý nghĩa là «xoăn ốc». Nó chỉ gồm vên vên vodka với nước cam vắt và đường, thật nhiều đường... Uống vào là say bi tử, phụ nữ có bằng «tiết hạnh khả phong» cũng trở thành con thiêu thân tình ái cuồng loạn.

Văn Bình đã uống Balalaika nhiều lần. Chàng uống hàng chục ly song không hề say.

Vậy mà chàng đã cảm thấy choáng váng khi mới uống cạn ly cốc-tay đầu tiên do Vêlana bung đến tận tay. Nàng tỏ vẻ ngạc nhiên :

— Trời, rượu say lắm, anh không nên uống luôn một hơi như vậy.

Văn Bình lè nhè :

— Say thú hơn không say. Em làm cho anh ly nữa đi.

Vêlana quay lại buyp-phê. Tủ rượu này được xây khuất trong tường, bên cạnh cái tủ lạnh nhỏ xíu, nàng bấm nút ở bàn giấy nó mới từ trong

tường hiện ra Văn phòng của viên giám đốc Phát triển Ngoại thương đã được trang bị đầy đủ tiện nghi du hí. Văn Bình chợt nhớ đến hàng chục, hàng trăm người ngoại quốc đã bước vào văn phòng này, và trò chuyện... uống rượu với Vêlana. Họ đã sa bẫy KGB một cách ngu dại. Vêlana quả là người đàn bà nguy hiểm...

Căn cứ vào sự choáng váng, Văn Bình biết là Vêlana đã lén bỏ thuốc vào rượu. Chắc nàng không bỏ thuốc độc, vì nếu cần giết chàng mật vụ số viết đã có nhiều phương pháp hợp pháp khác. Nàng cũng không bỏ thuốc mê. Vì KGB muốn chàng tỉnh táo...

Nghĩa là Vêlana đã bỏ thuốc kích dâm vào cốc-tay. Nhiều loại thuốc kích dâm được bày bán trên thị trường, có thứ chỉ kêu gọi nhẹ nhàng, êm ái, nhưng cũng có thứ biến nạn nhân thành con hồ đơi, bất chấp khó khăn và luân lý. Nạn nhân có thể đỏ mặt, tía tai, lờng lộn la hét, xé toang quần áo và hấp tấp dở trò tồi bại.

Văn Bình đã quen với một số thuốc kích dâm. Đối với thứ nhẹ, chàng coi như không vì ban Chuyên Môn của Sở đã tìm sẵn kháng tố thích hợp cho chàng, đề phòng trường hợp bị đối phương lừa uống. Nhưng chàng chưa quen với thuốc kích dâm nặng do các cơ quan gián điệp đặc biệt chế tạo.

Mới uống khỏi miệng Văn Bình đã nhưc đầu, hoa mắt, tay chân run rẩy, nếu thuốc ngấm vào máu không biết chàng phản ứng ra sao nữa. Vì vậy chàng phải đòi thêm ly thứ hai để có đủ thời giờ đối phó. Velana vừa xây lưng lại chàng đã vuồn vai, hít thật nhiều dưỡng khí vào phổi, rồi bắt thần nhện thở, chĩa ngón tay luồn vào trong áo, thọc vào giải mé huyết ở dưới nách, gần huyết Ta-pao, một trong những huyết của Thiếu lâm quyền, dụng vào nạn nhân phải bất tỉnh. Giải mé huyết chỉ cách huyết ta-pao một phân tây, ngón tay diềm trạch một chút là sẽ gây ra tác dụng trái ngược. Tác dụng của huyết ta-pao là kích thích một số hạch tố trong cơ thể để tiết ra chất giải độc, đồng thời kích thích thần kinh hệ để giữ cho ngũ quan được tỉnh táo.

Thuật tự giải mé này là một trong một số rất ít bí pháp của Thiếu lâm quyền được truyền lại cho hậu sinh. Phải là võ sư am tường vị trí huyết thống trên cơ thể, và nhất là cử khôi về môn atemi mới có thể tự giải mé nổi.

Văn Bình cảm thấy một luồng khí lạnh từ lục phủ ngũ tạng tỏa ra, đầy lui chất nóng vừa dâng lên. Phép giải mé của chàng đã bắt đầu hiệu nghiệm.

Chàng thở thần khí bị giữ lại trong phổi ra từ từ. Vừa khi ấy Velana pha xong cốc-tay thứ nhì.

Nàng đưa ly rượu cho chàng, giọng khản khản :

— Anh không nên uống nữa thì hơn. Vì anh cần giữ cho thật bình tĩnh để nói chuyện với đồng chí giám đốc.

Văn Bình nhìn đảo quanh phòng. Phòng giấy của Velana có ba cửa. Cửa lớn nhất mở ra ngoài hành lang. Đó là lối ra vào. Hồi nãy Văn Bình vào bằng cửa này. Cửa thứ hai, nhỏ hơn, mở vào phòng giấy của giám đốc Bônkốp.

Cửa thứ ba, nhỏ hơn nữa, ở bên trái được mở phân nửa. Văn Bình nhìn thấy một cái giường thấp, trải nệm trắng tinh. Hầu hết văn phòng cán bộ cao cấp trong chính quyền sở viết đều được kèm theo một căn phòng nhỏ như vậy. Riêng nhà độc tài Sit-ta-Lin có đến hai ba phòng kê sẵn giường tủ cạnh văn phòng làm việc để có thể tiếp hai ba người đẹp cùng một lúc. Trên nguyên tắc, căn phòng nhỏ này được dùng làm nơi nghỉ lưng buổi trưa hoặc ban đêm. Cán bộ cao cấp thường làm việc không kể giờ giấc, ban đêm thường ngủ lại sở nên căn phòng xếp có giường nệm đầy đủ không phải là chuyện lạ. Nhưng trên thực tế, họ đã dùng căn phòng xếp làm nơi hò hẹn thuận tiện, Nữ thư ký và giám đốc có thể mang nhau vào đó ăn ái dễ dàng. Velana đã cố tình mở cánh cửa này cho Văn Bình nhìn thấy giường nệm bên trong.

Văn Bình đã đoán thấy những việc sẽ xảy ra trong những phút sắp tới. Thuốc kích dâm làm chàng điên cuồng, chàng sẽ xông đến, ôm đại lấy nàng, dùng sức mạnh bắt nàng tuân theo, rồi làm tình một cách vội vàng như người bị ma đuổi. Tuy nhiên, diễn biến của tâm trạng này phải kéo dài từ 5 đến 7 phút đồng hồ. Trong khoảng thời gian ấy Văn Bình còn có thể chơi xỏ KGB và nhất là anh chàng Bônkốp hay ghen một vô đau đớn.

Văn Bình biết trước là Velana chỉ cưỡng lại lấy lệ. Nàng sẽ mặc cho chàng ném lên giường ngủ. Nàng chỉ mặc cái áo ba-dờ-suy duy nhất, chàng sẽ không gặp khó khăn trong cố gắng bẻ khóa động dục. Nếu tay chân chàng lỏng công, nàng còn có thể giúp chàng đốt cháy giai đoạn nữa...

Đến giây phút đồng hồ quyết định, nhân viên KGB sẽ ập vào với máy ảnh trên tay. Và chàng trở thành con bài ngoạn ngoạn của họ...

Chàng đã quan sát khắp phòng. Chắc chắn là căn phòng có máy ghi âm bí mật, nhưng không có máy chụp hình bí mật. Có lẽ họ đang chờ đợi bên ngoài, hoặc ở phòng bên. Velana sẽ bấm nút chuông báo hiệu... Muốn qua mặt KGB, Văn Bình phải hành động trước 5 phút.

Trước hết, chàng phải chinh phục Velana. Uống xong ly cốc-tay thứ hai, chàng ôm nàng hôn.

Dầu trái tim nàng là sắt nguội, dầu nàng tốt nghiệp thủ khoa khóa phòng ngự ái tình của KGB, nàng vẫn không thể đứng đưng được trước đợt tấn công vũ bão của Văn Bình. Vì nghệ thuật quyến rũ của Văn Bình đã đạt đến mức siêu quần bạt tụy.

Cái hôn kỳ lạ của chàng chạm vào da thịt của nàng, mạnh như tiếng sét. Nàng bị choáng váng. Nhưng không phải là choáng váng mệt mỏi. Mà là choáng váng say sưa. Cảm giác tê mê làm chàng mất hẳn ý niệm thời gian.

Chàng hất tung cái áo choàng của nàng ra. Nàng nằm dài trên giường, cánh mũi phập phồng. Đang ở vị trí tấn công, Velana bị tụt xuống vị trí phòng thủ. Chàng thấy nàng từ từ luồn cánh tay trần lại gần cái bàn đêm.

Tên ra nút điện được ấn trên bàn đêm gần ngọn đèn sáng xanh thoải mái...

Ngón tay của Velana gần chạm nút chuông thì Văn Bình lại cúi xuống hôn nữa. Da thịt chàng dính chặt da thịt nàng. Nàng dờ ra. Chàng kéo bàn tay nàng, bắt treo sau gáy chàng. Chàng nghe rõ hơi thở hỗn hển của Velana. Nàng cố chống lại sự cảm dỗ ghê gớm.

Nhưng vô ích.

Chàng đã toàn thắng. Pháo đài kiên cố nhất của Velana đã bị Văn Bình chiếm giữ.

Nàng rên những tiếng nhỏ. Thời gian trôi qua

chậm chậm. 3 phút... 5 phút... 10 phút... Chàng bèn nhắc cánh tay tê liệt của nàng đặt lên nút chuông ngấm.

Mặt chàng sát gần mặt nàng... Chàng giả vờ như đang mê mết truy hoan. Nhưng chàng vẫn nghe tiếng cửa phòng mở ra, tiếng chân người rón rén rồi tiếng rè rè của máy quay phim.

Rồi tiếng quát :

— ĐỒ KHỐN KIẾP !

Đó là tiếng quát của giám đốc Bônkốp.

Đang lảng lảng trên nệm cao su êm ái, cánh mũi phập phồng như vừa hít bạch phiến nguyên chất, Vêlana vội vùng dậy. Tiếng quát của Bônkốp giáng vào tai nàng như tiếng sét. Mắt nàng mở choàng trong sự kinh hãi. Nàng quờ lấy áo dạ, mặc vào người như thể sợ Bônkốp nhìn thấy thân thể lỏa lồ.

Trên nguyên tắc, Bônkốp dùng danh từ « đồ khốn kiếp » để gọi Văn Bình. Tuy nhiên, căn cứ vào luồng nhỡn tuyến đỏ ngầu của Bônkốp, chàng biết hẳn muốn chửi rửa Vêlana. Thái độ kinh hãi khác thường của Vêlana cũng như sự giận dữ ghê gớm của Bônkốp không làm Văn Bình sửng sốt. Chàng đã đoán trước sự việc sẽ xảy ra như vậy. Chàng đã dụng tâm đùa lõm mặt vụ KGB.

Theo lệnh KGB, Vêlana phải quyến rũ Văn Bình ngay trong phòng giấy nhân khi giám đốc đi

vắng. Nhưng nàng chỉ được phép chiều chuộng Văn Bình đến một mức độ nào đó thôi. KGB không ngờ... và chính Vêlana nữa cũng không ngờ...

Bônkốp tin tưởng Vêlana có đủ bản lĩnh để gọi tình Văn Bình mà không bị lưới tình bủa vây. Nhưng trên thực tế, nàng đã dăng hiến ngoan ngoãn cho kẻ đàn ông lạ. Đến khi phái đoàn KGB ập vào để bắt quả tang thì đã muộn.

Đĩ nhiên, nhiếp ảnh viên đã thu được vào phim nhựa những tấm hình giật gân, với hai diễn viên hoàn toàn khỏa thân, đang làm cái trò mà giới bình dân gọi là « trò con heo ». Nhưng nếu KGB trừ tính bắt quả tang Văn Bình ở ngay phút sửa soạn thì Văn Bình đã khôn ngoan đi trước 10 phút.

Xôi hồng hồng không, Bônkốp chỉ được chứng kiến màn kịch kết thúc.

Mặc áo xong Vêlana run cầm cập bước xuống đất. Bônkốp sừng sộ tiến đến gần Văn Bình :

— Anh là Kevin, quốc tịch Mỹ ?

Lúc ấy Văn Bình còn trần như nhộng. Không mảnh vải nào trên người, chàng còn hấp dẫn hơn khi mặc quần áo rất nhiều. Thân hình này nở đều đặn, va vẻ trai tráng đầy cường lực của chàng trái ngược với sắc diện già nua, còm cõi của đồng chí giám đốc Bônkốp. Hắn đang tức giận cực độ song bản năng chuyên viên điệp báo đa giúp hắn giữ được bình tĩnh. Văn Bình lại cố ý treu chọc hắn